

DOKUPOWAĆ SIĘ (6) *vb impf*

się (4), się (2).

Oba o oraz a jasne.

inf dokupować się (1). ◇ *praes 3 pl* dokupują się (1). ◇ *praet 1 pl m pers* dokupowali(s)my się (1).
◇ *3 pl m pers* dokupowali się (1). ◇ *con 3 sg m* by się dokupował (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w. s.v. dokupić się; poza tym XIX w.: dokupywać się.

Zabiegać o co, zdobywać co za pieniądze, za pomocą przekupstwa, z trudem nabywać; pretio acquirere, pretium iterum atque iterum augendo emere, pretium inter emendum augere Cn [czego] (6) : KochJez A4v; KochEp A3; Wodę własną nález za pieniądze pilifmy/ y drew náleznych dokupowáfifmy fie PowodPr 10.

dokupować się u kogo (2): iz czárnokfiężnicy do nich przychadzáfif/ [...] chcáfif fie v nich dokupować ípráfifw á mocy onego ogníáfif fwiętego. RejAp 113v; iz fię ná ten czáfif/ Bífkupi Rzymficy/ v Cefáfifrzow ordináfifcyey dokupowáfif. NiemObr 60.

W przén (1) : Ale też nie tego pokoíu ziémfkiego fwięckiego [doznawáfif] [...] choćáfifz fię go pod czáfif drogó dokupuíáfif. CzechRozm 113.

Formacje pochodne cf KUPIĆ.

Cf DOKUPOWANIE SIĘ